

- 2) Artikel 9 van richtlijn 98/44 harmoniseert de bescherming die het verleent uitputtend, zodat het eraan in de weg staat dat nationale wetgeving absolute bescherming verleent aan een geotrooieerd voortbrengsel als zodanig, ongeacht of dit in de materie waarin het aanwezig is zijn functie uitoefent.
- 3) Artikel 9 van richtlijn 98/44 staat eraan in de weg dat de houder van een octrooi dat vóór de vaststelling van deze richtlijn is afgegeven, zich beroept op de absolute bescherming van het geotrooieerde voortbrengsel die de voorheen geldende nationale wetgeving hem zou hebben verleend.
- 4) De artikelen 27 en 30 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die als bijlage I C is gehecht aan de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), die op 15 april 1994 te Marrakesh is ondertekend en is goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, van de uit de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde (1986-1994) voortvloeiende overeenkomsten, zijn niet van invloed op de aan artikel 9 van de richtlijn gegeven uitlegging.

(¹) PB C 313 van 6.12.2008.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 juli 2010 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-442/08) (¹)

**(Niet-nakoming — Associatieovereenkomst EEG-Hongarije —
Controle achteraf — Niet-naleving van oorsprongsregels —
Beslissing van autoriteiten van land van uitvoer — Beroep in
rechte — Controlemissie van Commissie — Douanerechten —
Navordering — Eigen middelen — Terbeschikkingstelling —
Vertragsrente)**

(2010/C 234/11)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Caeiros en B. Conte, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: M. Lumma en B. Klein, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 2, 6, 9, 10 en 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 155, blz. 1) en van de overeenkomstige bepalingen van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van

de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1) — Te late betaling van de eigen middelen van de Gemeenschappen in geval van navordering van invoerrechten, en weigering om vertragsrente te betalen — Verplichting van de lidstaat van invoer om onverwijld over te gaan tot navordering van de invoerrechten met betrekking tot goederen waarvan het oorsprongscertificaat door de autoriteiten van de staat van uitvoer ongeldig is verklaard — Verplichting van de lidstaat van invoer om de vertragsrente te betalen die verschuldigd is in geval van te late boeking van de eigen middelen betreffende douaneschulden die zijn verjaard wegens het stilzitten van deze autoriteiten tijdens de in de staat van uitvoer ingestelde procedures in rechte strekkende tot nietigverklaring van de beslissingen waarbij de certificaten van oorsprong ongeldig zijn verklaard

Dictum

1) Door, ondanks de ontvangst van een mededeling in het kader van de administratieve bijstand, douaneverordeningen te hebben laten verjaren en de hiervoor verschuldigde eigen middelen te laat te hebben afgedragen, en te weigeren de opgelopen vertragsrente te betalen, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, 6 en 9 tot en met 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, en krachtens dezelfde artikelen van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 6 van 10.01.2009.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2010
(verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Svea hovrätt — Zweden) — Strafzaken tegen Otto
Sjöberg (C-447/08), Anders Gerdin (C-448/08)**

(Gevoegde zaken C-447/08 en C-448/08) (¹)

**(Vrij verrichten van diensten — Kansspelen — Exploitatie van
kansspelen via internet — Promoten van in andere lidstaten
georganiseerde kansspelen — Aan openbare organisaties of
organisaties zonder winstoogmerk voorbehouden activiteiten
— Strafsancties)**

(2010/C 234/12)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea hovrätt

Partijen in de strafzaken

Otto Sjöberg (C-447/08), Anders Gerdin (C-448/08)

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Svea Hovrätt — Uitlegging van de artikelen 12 EG, 43 EG, 49 EG en 54 EG — Nationale wettelijke regeling die onder dreiging met strafsancities verbiedt om reclame te maken voor de deelneming aan loterijen die zijn georganiseerd in een andere lidstaat

Dictum

- 1) Artikel 49 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regeling van een lidstaat als die in de hoofdingingen, die verbiedt om bij ingezetenen van die staat reclame te maken voor door particuliere marktdeelnemers met winsttoegmerk in andere lidstaten georganiseerde kansspelen.
- 2) Artikel 49 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat die kansspelen onderwerpt aan een stelsel van exclusieve rechten en die het promoten van deze in een andere lidstaat georganiseerde spelen strenger bestraft dan het promoten van dergelijke zonder vergunning op het nationale grondgebied georganiseerde spelen. Het staat aan de verwijzende rechter na te gaan of dit bij de nationale regeling in de hoofdingingen het geval is.

(¹) PB C 327 van 20.12.2008.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 juli 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin käräjäoikeus — Finland) — Sanna Maria Parviainen/Finnair Oyj

(Zaak C-471/08) (¹)

(Sociale politiek — Richtlijn 92/85/EEG — Bescherming van veiligheid en gezondheid op werk van werknemers tijdens zwangerschap, na bevalling en tijdens lactatie — Artikelen 5, lid 2, en 11, punt 1 — Tijdens zwangerschap tijdelijk naar andere arbeidsplaats overgeplaatste werknemer — Verplichte overplaatsing wegens risico voor haar veiligheid en gezondheid en die van haar kind — Lagere bezoldiging dan gemiddelde bezoldiging vóór die overplaatsing — Vroegere bezoldiging bestaande uit maandsalaris en diverse toelagen — Berekening van salaris waarop zwangere werknemer recht heeft gedurende tijdelijke overplaatsing)

(2010/C 234/13)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin käräjäoikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sanna Maria Parviainen

Verwerende partij: Finnair Oyj

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Helsingin käräjäoikeus — Uitlegging van artikel 11, lid 1, van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werknemers tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie (PB L 348, blz. 1) — Stewardess die de functie van hoofd van het cabinepersoneel had uitgeoefend en wegens haar zwangerschap werd overgeplaatst naar een minder bezoldigde post op de grond — Behoud van een bezoldiging die overeenkomt met die welke zij vóór haar overplaatsing ontving

Dictum

Artikel 11, punt 1, van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werknemers tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie (tiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) moet aldus worden uitgelegd dat een zwangere werknemer die overeenkomstig artikel 5, lid 2, van richtlijn 92/85 wegens haar zwangerschap tijdelijk is overgeplaatst naar een arbeidsplaats waar zij andere werkzaamheden verricht dan voor die overplaatsing, geen recht heeft op de gemiddelde bezoldiging die zij vóór de overplaatsing ontving. Behalve op het behoud van haar basis-salaris heeft een dergelijke werknemer krachtens artikel 11, punt 1, recht op de bestanddelen van de bezoldiging en op de toelagen op grond van haar beroepsstatuut, zoals de toelagen in verband met haar leidinggevende functie, haar anciënniteit en haar beroepskwalificaties. Hoewel artikel 11, punt 1, van richtlijn 92/85 zich niet verzet tegen het gebruik van een methode voor de berekening van de aan een dergelijke werknemer te betalen bezoldiging die is gebaseerd op de gemiddelde waarde van de toelagen die verband houden met de arbeidsvoorwaarden van al het cabinepersoneel dat gedurende een bepaalde referentieperiode in dezelfde salarisschaal is ingedeeld, moet de niet-inachtneming van deze bestanddelen van de bezoldiging of deze toelagen worden geacht met die bepaling in strijd te zijn.

(¹) PB C 19 van 24.1.2009.